

2016. augusztus 14. – Évközi 20. vasárnap

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz: „Azért jöttem, hogy tüzet gyűjtsak a földön. Mi mást akarnék, mint hogy lánggra lobbanjon. Keresztséggel kell megkereszteltetnem. Mennyire várom, hogy ez beteljesedjék! Azt gondoljátok, azért jöttem, hogy békét hozzak a földre? Mondom nektek, nem azt, hanem szakadást. Ezentúl, ha öten lesznek egy házban, megoszlanak egymás között: három kettő ellen, és kettő három ellen. Szembekerül apa a fiával és fiú az apjával, anya a lányával és lány az anyjával, anyós a menyével és meny az anyósával.”

Lk 12,49-53

Kedves Testvérek!

Krisztusnak ezek a szavai prófétai szavak. A próféta mindig megtérést, megújulást akar, azt akarja, hogy elmélyüljenek Isten gondolatai, Isten tervei, hogy azokat magunkévá tegyük, és rá merjük tenni az életünket. Éppen ezért prófétának lenni nem könnyű, ugyanis ki akar mozdítani bennünket a megszokottból. Ugyanígy kell értenünk ezeket a krisztusi szavakat. Krisztus nem akarja szétzúzni a családot. Ez a tűz nem olyan, amely fölperzsel, föléget mindent apa és fia között, anya és lánya között, meny és anyós között. Ez a tűz megújulást akar hozni. Krisztus arra szeretné fölhívni a figyelmünket, hogy szükségünk van a megújulásra a családban is. Nem lehet tehát azt gondolni, a mi családuk egy rendezett, szép, csodálatos életet élő igazi család. Amikor ezt elhisszük, már baj van. A családnak újra és újra meg kell térnie, meg kell újulnia, egyre mélyebben kell magáévá tenni Isten terveit. Na, de hogyan?

A biológiai élet megszervezi magát. Nyilván mondhatjuk, ez az evolúció, de itt egy hihetetlen belső szervezetséget látunk. Vajon a szívünk, a lelkünk hogyan akarja megszervezni magát? Mi köré, hol akarja kibontani igazi gazdagságát, szépségét? A Szentírásból kiolvasható, hogy a szív igazi, nagy vágya, hogy egy testben legyen egy szív, egy lélek a másikkal. Ennek alapja, fundamentuma a férfi és nő szerelme, házassága. Már az Ószövetség arról beszél, hogy ketten egy test, egy ember lesznek. A szív igazi vágyát úgyis nevezhetnénk: a család. Mindenki erre vágyik, még a mindenható Isten is. Az Atya is erre vágyott, ezért küldte el egy családba az ő egyszülött Fiát. A család ilyen értelemben a szív és a lélek igazi nagy műve, hatalmas alkotása, amelyet nem tudott beteljesíteni más, csak Krisztus. Senki nem volt képes arra, hogy egy testben, egy szívvel és egy lélekkel legyen. Ő jött el, és nyitotta föl a tanítványok szemét. Húsvét után a Lélek valóban elérte azt, amire vágyott. A tanítványok a Szűzanyával együtt egy szívvel, egy lélekkel imádkoztak az Istenhez. Ebből bontakozik ki az Újszövetségben az egy test misztériuma is. Jézus Krisztus a család igazi misztériumát önmagában valósította meg, hogy utána odaajándékozhasa mindannyiunknak, hogy mindenki a szív és a lélek hatalmas vágyával teljesíthesse be azt a családjában.

Ezt hallottuk: emeljük tekintetünket a hit szerzőjére és bevégezőjére, beteljesítőjére, Krisztusra. Amikor az ember elindul a tökéletesség felé, tehát odaajándékozta magát az Istennek, hogy a szív és a lélek valóban elnyerje igazi nagy, hatalmas jussát – Krisztussal egy lehet –, akkor rá kell döbennie, hogy a hitet nem tudja, csak Krisztus beteljesíteni. Ezért tehát le kell mondanom magamról, engednem kell, hogy Krisztus éljen bennem, hogy Krisztus bizza rá magát bennem az Atyára, és így vele együtt, erre a teljes bizalomra hagyatkozva éljem az életemet.

Amikor elindulsz ezen az úton, és odaadod magad Krisztusnak, hogy teljesítse be a hitet benned, akkor a családban az ellentmondás jelévé leszel úgy, mint Krisztus. Hiszen

ezt mondják róla, amikor bemutatják nyolc naposan a templomban: ő az ellentmondás jele lesz. A családon belül, ha úgy akarsz élni, ahogy Krisztus, ha tehát a bűn elleni küzdelemben a véred ontásáig mindent föladsz, csak egyedül azt nem, hogy bűnt kövess el, akkor az ellentmondás jele leszel. Nehéz elviselni magunk körül egy olyan embert, akinek a szíve már Krisztusé. És jönnek a problémák. Te másként fogod látni a dolgokat. Ahol ők igazságot követelnek, te azt mondod, béke legyen. Ahol ők revansot akarnak venni, ott te megbocsátást fogsz szorgalmazni. Ebből szikrázó, nagy viták lesznek egészen addig, amíg végül is át nem adod magad teljesen az Úrnak. Majd akkor mindenki rádöbben, hogy valóban az voltál, aki be tudja teljesíteni az emberi szív és lélek vágyait.

Lehet próbálkozni a családi élet összetartásán, mesterkedve mindenféle pszichológiai új irányzatok, új fölismerések alapján, nyilvánvalóan szükséges is rendezni a dolgokat. A családi életben belül nem lehet megúszni a megújulásnak ezt a tüzet. Tüzet hozott Krisztus, ez a tűz nem fölégetni akarja a kapcsolatokat, hanem megújítani, elmélyíteni, önfeláldozóan, akár egyoldalúan is.

Kérjük az Úrtól, adjon nekünk erőt, hogy szembe tudjunk nézni ezekkel a kérdésekkel. Ne féljünk attól, ha a családban a hit megélése miatt vita támad. A tökéletesség iránti vágy bátorra teszi az embert, mely a félelemnél is erősebb, annak bénító, megkötöző erejénél is aktívabb. Ha elindulunk a tökéletesség útján, meg fogjuk látni és tapasztalni, hogy valami olyasmit tudunk a családba bevonni, amire a legnagyobb szükségük van.

Amen.